

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ДА РОДИШ ИСУС ВЪВ ВИТЛЕЕМ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Странноприемницата във Витлеем.....	8
2. Господните Ясли	14
3. Овчарите на полето.....	20
4. Святите Приноси за Младенеца	24

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Тази книга, която държиш в ръцете си, е чудо от Господа. Тя е Небесен дар за сърцето ти, който идва към теб във времето, когато светът празнува, без да е сигурен има ли за какво изобщо да празнува. Но, така или иначе, пришпорили шейната на религиозните традиции, хората обичат да си създават поводи за празници. Още повече, когато в тези празници е намесено и Името на Бога.

С тази книга искам да ти предложа един друг празник. Едно изживяване на Божията Благодат и на Рождението на Исус през погледа на Божието Небе и Божието Сърце. Бъди сигурен, че през този поглед ще видиш много повече, отколкото могат да ти предложат всички тържествени проповеди и всяка религиозна артистичност. Защото светът все повече загива сред гангрена на умножения грях и беззаконие. И има дух, който все по-успешно залъгва хората, че Бог изисква почит само два дни в годината, а в останалите 363 дни оставя хората да живеят според собствената си представа за добро и зло. Истината е, че ако тръгнеш и искаш да намериш Рождението на Исус, то си обречен да го търсиш твърде дълго и само по Божията Милост би го намерил някъде. Не навсякъде, но някъде. Не по предварително написаните сценарии за провеждане на Рождественските празници, нито по шумното рекламиране на човешката себеправедност. Но някъде, където Божията Благодат и до днес издирва и спасява човешките сърца.

За дванадесет години от моето ходене със Спасителя аз се убедих, че светът всяка година повтаря един и същ мухлясал сценарий. С едни и същи песни и с едни и същи жестове. Сякаш, не от нелицемерно братолюбие, а от респект към традицията хората видимо се размекват и пощальонските чанти се препълват с картички, с поздравления и обяснения в Христовата Любов. После, когато еуфорията приключи, хората се връщат в дребнавото си битие, за да събират отново и отново всичката злоба на дните си, докато дойде следващият празник. Сякаш, че с всяко Рождество е заложено не само Рождението на Спасителя, но и Разпъването Му. И онези топли и

горещи поздрави по картичките стават студени като тротоарите, по които зъзнат бездомните кучета. Често през годините се питах:

Какво променят Божиите празници в човешкото битие? Стават ли те онова истинско и съдбоносно докосване от Спасителя, с което сърцето да бъде променено завинаги? Не е ли празничната еуфория най-ефектната маска на светско лицемерие, с която човеците лъжат Бога, че вярват в явлението на Сина Му, а също така си вярват, че Той приема лъжите им за чиста монета?

Истината, братко мой, е ужасяваща. Истината е такава, че сълзите в очите ни не биха стигнали, за да изплачем цената на спасителното покаяние и обръщане към Бога. Исус знаеше тези мои мисли. Той виждаше как в края на всяка година, когато светът се приготвяше да празнува, сърцето ми отново се напълваше със скръб за спасените и с плач за излъганите. Но в тези дни Той направи нещо прекрасно. Защото се яви на сърцето ми по начин, за който не бях и мечтал. Не зная дали скръбта ми и въздишките ми бяха платили цената за подобно явление или Милостта на Бог за изгубените бе пораснала твърде много, но духът ми преживя Исусовото докосване и аз разбрах, че не мога да мълча, но трябва да споделя с братята и сестрите си онова, което преживях. В една от вечерите, когато отново не можех да заспя и духът ми се раздвижваше твърде силно, аз получих видение в сърцето си. Пред очите ми беше разстлано звездното небе и аз стоях самотен на някаква поляна, като гледах хилядите мъждукащи звезди. И ето, че всред тях се появи ярка светлина, която започна да се движи, тъй че се уголемяваше и идваше към самата земя. Стоях като вкаменен и не смеех да откъсна поглед от красивото видение. А светлината ставаше все по-голяма и голяма, понеже придоби очертанията на звезда. И след миг, когато самата звезда беше станала твърде голяма и сияйна, тя се спря над самия мен. А от нея проблесна лъч, като от прожектор, тъй че буквално заслепи очите ми. Това ме накара да падна на коленете си и да вдигна ръце към звездата. Знаех, че това беше видение от моя Господ Исус и затова извиках:

“Господи мой! Защо ми се явяваш с тази звезда всред такава светлина?”

В отговор на думите ми светлината стана видимо по-мека, тъй че вече не заслепяваше, но галеше сърцето ми. И по пътя на светлия лъч към мен се приближи Господ Исус. Той беше облечен в славни и великолепно дрехи, сияещ в Святостта Си и Величието Си. И ето думите, които Господ ми каза:

“Аз осиях сърцето ти с Витлеемската звезда на Моето Рождение. И по Волята на Моят Небесен Отец сега ще те издигна пред Божия Престол. Защото скръбта в сърцето ти не е само твоя. Тя е скръбта на Моя Баща. Скръб за всички, които не Го познават. Скръб за всички, които са угнетени и потиснати заради чистотата на сърцата си. Скръб поради това, че не познавате белезите на Моето Рождение, нито проумявате знамението на Витлеемската звезда. Виж тогава Славата на твоя Господ и Ми кажи:

“Защо се явявам така пред теб? И какво е благоволенieto, което почива над сърцето ти?”

Погледнах на моя Господ и забелязах, че Той беше не просто Славен. Той бе Превъзвишен и Свят във Величието Си. Самите Му дрехи блестяха като слънцето, а на мястото около гърдите Му имаше две букви, извезани с диамантени камъни. Това бяха буквите **“Алфа”** и **“Омега”**. Тези букви ме теглеха към себе си с невидима сила. Те сякаш, че искаха да ме погълнат, тъй че да се разтворят в дълбоката им тайна и Святост. И аз, като посочих буквите, казах на Исус:

“Господи! Алфата и Омегата на гърдите Ти ме теглят към Теб! Те искат да ми кажат нещо. Те искат да вляза с духа си вътре в тях. Аз чувствам как чрез тях сякаш ме вика самото Сърце на Отца...”

Исус се усмихна и протегна ръка, като погали главата ми. А после каза:

“Точно така, момчето Ми. Защото дойде мигът в твоя живот, когато Господ твоят Бог иска да ти разкрие Рождението Си. Не само Рождението в началото, но и Рождението в края. Защото Аз съм Първият и Последният, Началото и Краят, Алфата и Омегата. И ако вие твърде бедно познавате Рождението на вашия Господ в Началото, то колцина познават Рождението на Господа в Края? Колко от вас имат Мъдростта на Отца Ми и знанието на Вечната Му

Промисъл, за да виждат делата Господни като Алфа и Омега? Защото, ето, Евангелията на вашия Господ стоят и до днес. И нито една буква и запетая не са били отнети от тях, нито са били прибавени. Но и до днес хората не познават Алфата и Омегата, нито внимават на белезите на Моето Рождение. Искаш ли тогава да преживееш Рождество, каквото никога не си преживявал? Искаш ли да влезеш с Мен в Живото Евангелие, за да видиш Рождението Ми не с твоя поглед, но с погледа на Небесния Баща?”

“Да, Господи Исусе! Искам това!” - отговорих аз с развълнуван глас. А тогава Исус ме изправи. И като простря ръката Си нагоре - към все така блестящата Витлеемска звезда - ме издигна със Себе Си, тъй че само след миг духът ми бе понесен от Господната Сила, за да се намеря пред Святия Олтар на Всемогъщия. Там аз паднах на лицето си пред Святостта на Отца, а Исус протегна ръцете Си към самия Свят Олтар, като казваше на Отца:

“Отче, по Твоята Воля доведох слугата Ти, за да го посветиш в Рождението на Твоя Син. Благослови, Отче Мой, слугата Си! Дай му да види онази, която Ме ражда в сърцата! Дай му да тръгне с нея и да изживее в духа и сърцето си Святите белези на Господното Рождение...”

В отговор на Исусовите думи от Святия Олтар се извиси Гласът на Отца. Ето и думите, които Отец изговори на сърцето ми:

“Сине човешки! Ето, Аз съм с теб! Защото Аз съм Бащата на Сина Си Исус! Аз зная как Той се роди и къде се роди! Аз заповядах и възвестих Раждането Му на земята! Аз положих белезите на Неговото Рождение и ги утаих от сърцата на хората до времето, когато щях да положа Светилника Си в слугите Си, пророците. Тръгни сега след Сина Ми и виж тези белези! Изяви ги на църквите и дай Светлината Ми на чедата Ми. Защото Моята Избрана и Последна Мария отново е непразна и твърде скоро ще роди Христос в сърцата на онези, върху които е Моето благоволение и над които почива Моят Мир. Защото Сърцето на твоя Отец е твърде чисто, за да гледа на лицемерието и мерзостта на изчезващия свят. Днес Аз заповядам от Сион на слепите да прогледнат, а на гледащите - да

ослепят. Днес Аз изпращам от Небето една последна Витлеемска звезда, която ясно да посочи мястото на Моето благоволение и Знакът на Моята Отеческа Благост и Милост. Иди, сине човешки! Защото Синът Ми ще е с теб и с всички, които приемат думите Ми!”

Това бяха последните думи на Бог Отец. И само след миг аз и Господ отново бяхме в земните места. А Исус посочи Светлината на Витлеемската звезда, като ми каза:

“Виж сега последната Мария. Защото Тя е Божията Благодат, изпратена от Отца на светлините да роди Сина Му в сърцата на човеците...”

След думите на Исус от ярката Светлина на звездата излезе млада и смирена жена. Тя бе непразна и сякаш, че всеки миг щеше да роди. И ето, че жената тръгна по светлия лъч, тъй че не след дълго нозете ѝ стъпиха на земята. А Исус отново ми каза:

“Виж сега спътникът на жената. Защото това е благоволението на Отец Ми върху благочестивите...”

След думите на Исус аз видях как от светлината на звездата се появи и спътникът на Божията Благодат. Той изглеждаше досущ като библейския Йосиф и лицето му беше като отпечатък на Отеческото благоволение. Само след миг Благочестивият бе до Божията Благодат. А Исус, като наблюдаваше вълнението ми, тихо каза:

“Имай увереността да приемеш в сърцето си, че Отец Ми ти дава това видение, за да видиш последния Йосиф и последната Мария. Затова ги наричай във видението именно така. А сега нека двамата с теб тръгнем, като невидими свидетели зад Йосиф и Мария, за да видиш белезите на Истинското Ми Рождение...”

След последните думи на моя Господ ние тръгнахме в самото видение. За да види сърцето ми онези неща, за които бях сляп през всичките години на вярата си.

Моля те, братко мой! Отвори сърцето си за Отеческата Благост и Милост! Приеми сега протегнатата Божия ръка и хвали Името на Бога и Отца за неизказаната Му Любов към Църквата. За да родиш Исус в сърцето си и да бъдеш огрян от звездата на Вечния Живот. Амин и Амин!

1. СТРАННОПРИЕМНИЦАТА ВЪВ ВИТЛЕЕМ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Нека сега ти споделя как продължи удивителното ми пътуване във видението с Йосиф и Мария. Аз виждах как Мария бе седнала на осле, а Йосиф, водейки поводите му, вървеше напред. Така, в самото видение аз и Исус продължавахме да ги следваме. Накрая те попаднаха в градеца Витлеем. Денят отдавна беше превалил и самото видение се развиваше в сумрака на настъпилата вечер. И ето, че Йосиф и Мария се спряха пред красива триетажна сграда, чиито прозорци светеха и от чиито стаи се вдигаше глъч. А тогава Исус ми каза:

“Искам внимателно да наблюдаваш всичко, което ще се развие във видението. Защото това е видение, свързано с Края, а не с Началото...”

След думите на Господ ние видяхме как Йосиф отпусна поводите на ослето, а след това се приближи и почука на вратата на сградата. Не след дълго вратата се отвори и отвътре се показа човек, който бе облечен с бляскави и красиви дрехи. Той погледна въпросително към Йосиф, сякаш, че така го питаше защо хлопа на вратата. А Йосиф отвори устата си, като му казваше:

“Господине, това ли е странноприемницата на Витлеем?”

А човекът с някаква вътрешна досада отговори:

“Ако можеш да четеш, то би видял надписа над вратата. Да, това е странноприемницата на Витлеем. Какво искаш?”

А Йосиф тихо му каза:

“Днес ще се роди Спасителят на света. И ето, отвън е майка Му, която вече е в болките си. Ще можеш ли да ни подслониш?”

Думите на Йосиф изненадаха човека. И той троснато му каза:

“А бе не станяхте ли много спасителите бе? Та странноприемницата ми е пълна с почтени господа, които все за спасение говорят? Сума ти лидери съм подслонил и имам заявки за години напред. Но по-важното е, че плащат добре за нощувките си. Вие имате ли с какво да си платите нощувката?”

Думите на човека накараха Йосиф да наведе главата си и аз забелязах как от очите му се търкулнаха сълзи. И ето, че той отново попита:

“Каква е таксата за една нощувка, господине? Колко трябва да платя, за да пренощуваме на топло и закрито?”

А съдържателят, за да покаже, че не желае повече да му се досажда, отново каза:

“Само ти ли не знаеш тарифата, бе? Или все се правите на разсеяни? Та мало и голямо знае, че от незапомнени времена тарифата е тридесет сребърника. И когато си платиш, ще те пусна. Но ако не си платиш и продължиш да ми досаждаш ще насъскам кучетата против тебе...”

Йосиф преглътна и тези думи на съдържателя. И накрая съвсем тихо му каза:

“Молим те, пусни ни! И Бог на небесата непременно ще зачете милостта ти, за да ти покаже милост!”

Думите на Йосиф накараха съдържателят да се разкреши. И той започна да ръкомаха с ръцете си, като викаше:

“А бе какви сте вие, та все служите за укор на благовестието? Кой си ти да ми натрапваш Името на Бога? Нали вече ти казах, че странноприемницата ми е пълна с почтени хора, които също за Бога приказват?

Но за разлика от теб те си плащат, защото са лидери!

Ето така разбирам аз благовестието им. Като искаш да е според живота на Небето - върви и спи на Небето! Но сега си на земята и ако нямаш тридесет сребърника, то за тебе няма място тука. Махай се! Махай се! Аман от странници и просяци като теб и тая непразната...”

След тези думи съдържателят затръшна нервно вратата пред Йосиф и Мария, а крясъците му се носеха все така из цялата странноприемница. А Йосиф се обърна към Мария и я прегърна, като й каза:

“Мария, скъпа моя! Няма място за нас в тази странноприемница! Но аз вярвам, че Отец непременно е промислил място за Раждането на Единородния Си Син. Затова нека послушаме зова на сърцата си...”

След тези думи Йосиф и Мария се отдалечиха от странноприемницата, а моето сърце трептеше до пръсване. И като погледнах Исус, паднах в нозете Му и Му казах:

“Господи мой! Много ме боли! Тук се случи нещо ужасно. Защо този съдържател беше толкова зъл и жесток? Защо беше толкова язвителен и немилостив?”

А Исус, със сълзи в очите Си, ми отговори:

“Нима не разпозна, че този съдържател беше самият дявол? Нима не разбра, че той бе твърде много уплашен за бизнеса си, за да допусне Благодатта и Благочестивия в скъпия си хотел? Но нека сега двамата с теб се пренесем в самата странноприемница, за да видиш реакцията на нейните посетители...”

Така аз и Господ влязохме през самата стена на странноприемницата, скрити във вездесъщото Присъствие на Отца. А вътре наистина имаше какво да се види. Защото след като бяха дочули крясъците на съдържателя, много от гостите бяха напуснали стаите си, за да разберат причината за шума. И ето, че един от гостите попита съдържателя:

“Мили господине! Защо се разстроихте? Кой помрачи настроението ви?”

А съдържателят, като се усмихна с ехидна усмивка, каза:

“Някакъв странник и бременната му жена се обявиха за поредните спасители на света и искаха да пренощуват без да си платят...”

Дочул думите на съдържателя, гостът направи изрепетирана гримаса, като каза:

“Ауу, как е възможно това? Как е възможно в началото на двадесет и първи век да има такива типове? Това не е доктринално! Това е недопустимо! Аз представлявам църква с вековни традиции, а някакви странници да се обявяват за спасители на света...”

В този момент към разговора се намеси и втори гост, който казваше:

“Такива голтаци и просяци ще има дотогава, докато хората стоят невежи относно доктрината на просперитета. Защото бедните се отричат от Бога и дори Го презират. Те хвърлят срамно петно върху чистотата на нашето духовно общение. Как е възможно това? Направо недоумявам... Та тази странноприемница в града, който е Дом на Хляба, винаги се е славела

със своето благоприличие и нестихващ интерес от всички човеци. Не сме ли ние категоричното доказателство, че това място е помазано и свято?”

Дочул думите на гостенина си, съдържателят мазно каза:

“Амин! Така е! Вашето присъствие всякога ще бъде гаранция за моята странноприемница. А колкото до тези, които не си плащат за нощувките, то нека си отидат в тъмнината, от която са дошли...”

Думите на съдържателя явно се харесаха на всички гости. И те вдигнаха чаши, пълни с вино, като казваха:

“Да прием за славата на нашия мил домакин! Защото той е прибрал под покрива си елита на човешкия род. Амин! Алелуя!”

Това беше един от малкото мигове, в които Исус ми беше показвал дявола в пълен екстаз и удоволствие. Той ходеше сред лидерите и надигаше чашата с виното си. И в очите му трептеше невидимият пламък на сатанинската измама. А Исус ми каза:

“Запомни това видение. И нека го запомнят всичките Ми чеда. Защото във вечните белези на Моето Рождение остана този, за който в Моето Евангелие беше писано:

“И роди първородния си Син, пови Го, и положи Го в ясли, защото нямаше място за тях в странноприемницата...”¹

А колко от вас помнят думите Ми? Колко от вас Ме следват с искреност и нелицемерно сърце? Защото на човеци, обладани от същия съдържател и живеещи в същата странноприемница, аз заявих:

“Зная, че сте Авраамово потомство; но пак искате да Ме убиеете, защото за Моето учение няма място във вас...”²

Как мислиш? Не си ли приличат по Дух думите, че нямаше място за Мария и Йосиф в странноприемницата с тези, че за Моето учение няма място в сърцата на фарисеите?”

“Разбира се, че си приличат, Господи мой! Защото ако някой даде подслон на Благочестието и Божията Благодат, то такъв непременно Те ражда в сърцето си. Всъщност, едва сега разбирам, че думите Ти срещу

---

¹ (Лука 2:7)

² (Йоан 8:37)

фарисеите са били пророчески. Защото с тях Ти Си искал да ни предупредиш за това къде е силен дяволът...”

“А къде е силен дяволът? Не там ли, където човеците са му дали място или са отишли на неговото място? Не каза ли Апостолът Ми Павел:

“Гневете се, но без да съгрешавате; слънцето да не залезе в разгневяването ви; нито давайте място на дявола...”³

Сега разбираш ли какво ще рече да дадеш място на дявола?”

“Да, Господи, разбирам! Защото съдържателят ясно заяви, че цената за една нощувка е тридесет сребърника...”

“Иди и за сетен път предупреди Моите, че за Моето учение няма място в сърцата на сребролюбците. За Моето учение няма място в сърцата на човеци, пленени от просперитет и користолюбие. Защото, ето, беззаконието се умножи до такава степен, че лукавият докара странноприемниците си и във Витлеем, който е Домът на Хляба. И от този миг мнозина пожелаха общението с него, за да бъдат вече не безквасни хлябове от искреност и истина, но измамливи хлябове, пълни с кваса на този свят и неговия княз. За такива Господ и Благодатта Му станаха странно нещо, понеже твърде много се различаваха от мерзостта на света. Аз нямам дял с такива хлябове, нито пък изпъдената Божия Благодат ще се върне, за да роди Сина Си в сърцата на предатели и отстъпници. Такива ще пият виното на всяко блудство и ще се заблуждават и препъват в собствената си праведност, докато намерят съдбата на онзи, който ги облада според силата си. И ще дойде ден, когато Царят ще им напомни:

“Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и за неговите ангели. Защото огладнях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте; странник бях, и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не Ме посетихте...”⁴

---

³ (Ефесяни 4:26-27)

⁴ (Матея 25:41-43)

Но ние с теб нека отидем отново след Йосиф и Мария. Защото и в това последно време Отец Ми е Верен да изпрати пътеводната звезда от Сион и да покаже истинското място за Моето Рождение...”

След последните думи на Господ ние с Него се отправихме след Йосиф и Мария, за да видим и следващия от белезите на Христовото Рождение.

2. ГОСПОДНИТЕ ЯСЛИ

Ето, че двамата с Господ отново вървахме след Йосиф и Мария. И очите ми забелязаха, че Божиите спътници приближиха място, което приличаше на пещера. Така те влязоха вътре, а ние ги последвахме. А там Исус ми каза:

“Както сам виждаш, видението неизменно следва евангелските събития около Моето Раждане. Но сега искам да видиш нещо, което касае не Началото, но Края. Защото ако в Началото Аз се родих в ясли, то и в Края отново ще се родя в ясли. Как чувстваш в сърцето си тези ясли? И какво откриваш тук?”

Погледнах на Йосиф и Мария и видях, че те просто бяха седнали на сламата в самите ясли. Около тях имаше животни, които стояха кротко и гледаха с влажните си очи към двамата. Затова отговорих на Исус:

“Господи, тук е прекрасно! Именно тук е мястото, за да се родиш Ти!”

Исус се усмихна, а после продължи да ми говори, като казваше:

“Виждам, че в сърцето ти има думи, с които искаш да Ми угодиш. И искаш да си съгласен във всичко, в което Аз благоволя. Но не затова ти зададох въпроса Си. Защото очаквах от теб човешката ти преценка, тази, която е нормална за човеците от света. И според такава преценка отново погледни на мястото и Ми кажи:

Това ли е най-доброто място, където една родилка може да роди детето си?”

Усещах, че Господ ме води в съвършено непозната плоскост на Словото Си. И затова Му казах:

“Господи, ако бих имал властта и възможностите, аз бих предоставил на Мария най-прекрасната и топла стая с възможно най-благословения уют. Аз бих ѝ предложил топло легло, нежни грижи, чисти завивки и всичко, с което една майка да е благодарна на Бога. Но защо да скривам от Теб, че това място не е идеалното за раждане. Нещо повече - самата мисъл на повечето майки да родят в ясли, където се отглеждат животни, би била недопустима. Тук не е толкова чисто и не мирише толкова приятно. И

за разлика от Рождествените картички, в които всичко се рисува така, щото да се възприеме от човешкия критерий за добро, то в това видение нещата са по-скоро отблъскващи...”

Изпитвах мъка и скръб, докато отговарях на моя Бог и Спасител, но Той, като се усмихна и погали главата ми, каза:

“Ето това очаквах като отговор от теб. Отговор - чист и искрен, според истината на самото ти преживяване. Точно така е! Твоят Господ не се роди в нормалните условия за една родилка. Но именно тук е и вечният белег на Моето Рождение. Белег, поставен от Моя Отец и Бог за всички, които искат да наследят Вечен Живот. Защото Моите днес живеят във времето на най-жестокото охлаждане и на умноженото беззаконие. Време, в което силата на демоничната измама е най-голяма. Тази измама учи хората, че там, където са най-добрите условия за живот, там е и Бог. Затова за мнозина е естествено да търсят Бога в дворците и пищните зали, в богатите домове и сред аристократите на обществата.

Какво остава тогава за бедните? Къде са те, момчето Ми? И когато един беден поиска да се появи с едничката си прокъсана дреха на някой бляскав бал, за да намери божествено общение с богатите, то няма ли те да се гнусят от него? Няма ли да го сметат за животно, което смърди твърде много, за да стъпват нозете му на чисто? Разбираш ли тогава, че много църкви са се разминали с Вечния и Ненарушим Избор на Моя Отец? Защото Той заповяда Рождението на Сина Си не в богатата странноприемница на дявола, а в яслите и сред онова, което мирише и е отблъскващо. Странно ли ти е това, което чуваш от Мен?”

Думите на Исус сякаш, че бяха ме оставили без дъх. Те бяха острие на меч, който прорязваше сърцето ми на хиляди късчета. Аз се чувствах толкова изобличен, че наведох главата си пред моя Господ и тихо Му казах:

“Исусе! Има човеци, за които този свят е достоен. Те са родени, за да обичат света и светът да ги обича. Но има и други, на които делът не е в този свят. Те никога нямат живота на нормалните хора, защото са твърде

бедни и отритнати. И сега, като си спомня думите на Апостола Ти Яков, виждам, че той ни предупреди именно за това:

“Слушайте любезни ми братя: Не избра ли Бог ония, които са сиромаси в светски неща, богати с вяра и наследници на царството, което е обещал на тия, които Го любят? А вие опозорихте сиромаша. Нали богатите ви угнетяват и сами ви влачат по съдилища? Нали те хулят почтеното име, с което се именувате?”⁵

“А кое е почтеното Име, с което и ти се именуваш?”

“Исусе! Това е Твоето Име! Аз зная, че само с Божията Милост и Благост мога да го нося достойно...”

“А кой друг тогава да хули Името Ми, освен богатите, според както ти казва и Яков? И ако някой хули Името, то такъв раждал ли е някога Плода?”

“Не, Исусе! Такъв Те е пробол в сърцето си и никога няма да Те роди!”

“Виж тогава и другото, което казва Яков. А след това го сравни с онова, което виждаш в яслите. Виж как Яков казва, че богатите обичат да угнетяват и да влачат сиромасите в съдилищата. Какво значи да “влачиш” нещо? Не да го носиш или да го водиш, но да го “влачиш”? Какво би влачил ти?”

Въпросът на Господ бе остър, но твърде искрен, за да не отговоря. Затова Му казах:

“Господи, аз бих влачил онова, от което се гнуся, понеже не искам да го допра до тялото си. Бих влачил парцал или някоя мръсна черга...”

“Доближи се тогава до животните и вземи в ръцете си онзи чул, с който е покрито едното осле. Защото именно той послужи за лягането на родилката...”

Доближих се в самото видение до ослето, като прострях ръка към чула. И ето, че ноздрите ми бяха блъснати от неприятната му миризма. Но тогава, из дълбокото на сърцето ми изригна толкова силно желание, че аз взех чула и го прегърнах. А след това очите ми се напълниха със сълзи и казах през плач на Исус:

---

⁵ (Яков 2:5-7)

“Исусе! Аз ще целувам и благославям този чул до края на дните си. Защото на него е лежал Царят на царете и Господ на господарите. Защото зная, Исусе, че в копринените завивки на богатите зловонието е толкова голямо, колкото е голям грехът им пред Бога и Отца...”

Исус се приближи до мен и погали главата ми. А после тихо ми каза:

“Сега разбираш ли, че на Божиите чеда не е даден дял в този свят? И те са гнусни на света и жителите му. Затова Моите бедни и Избрани навсякъде са сметени за животни, недостойни за блестящите мероприятия на богатите. Моят Лазар и днес е покрит със струпеи и никой не иска да докосне парцаливата му дреха.

Но колцина са тези, които наблюдават знаменията на времената и знаят що ще рече Витлеемска звезда? Колцина са тези, които виждат, че именно в яслите на бедните и безимотните Отец е благоволил да положи Раждането на Сина Си...”

След думите на Исус стана чудо. Защото в самото видение Мария извика със силен глас, а Йосиф призова Господното Име. И ето, че твърде скоро ръцете на Благочестивия държаха Младенеца и цялата пещера се озари от Присъствието Му. Тогава настъпи ново чудо. Защото всичко, до което се докосваше Светлината на Младенеца, ставаше Свято, чисто и прекрасно. Онзи противен мирис просто изчезна, а моят Господ, като се усмихваше, отново ми каза:

“Иди и кажи на Моите, че днес е време на съдбоносен изпит. Изпит, в който ще се сблъскат Божият Избор и сатанинския избор. Божият Избор ще разгласяват Божиите избрани. Сатанинския избор ще разгласяват избраниците на дявола. И ако някой приеме слугите на Божия Пророчески Дух и разпознае в теб пратеник от Отца, то над такъв ще се яви и великата тайна на Витлеемската звезда. Затова нека излезем отвън и ти сам да видиш що ще стори Отец Ми според великата Си Сила и могъща Воля...”

След тези думи на Исус ние излязохме отвън. И тогава очите ми отново видяха Витлеемската звезда. Този път тя беше твърде ярка и прорязваше тъмния свод, като се приближаваше към мястото на Христовото Рождение. Ето, че звездата се спря над самите нас. И лъч от самата звезда

се стрелна от нея, като освети пещерата и самите ясли. А Исус, като ме погледна със съвършено внимание, ми каза:

“Отвори сега сърцето си! Отвори най-вътрешното на сърцето си и виж какво ще ти каже Гласът на Моя Отец...”

Бях под самия лъч на звездата, когато към мен дойде могъщ Глас от самите небеса, който казваше:

“Този е Моят Вечен Избор и това е мястото, където почива Моето благоволение!

Аз, Изпълващият всичко във всички, заявявам и в Името Си се заклях, че до свършека на стария свят и обновлението на всичко, Моят Отечески Лъч ще блести от пророческата звезда, за да напомня на хората на всяко време и място, че Мои са бедните, безимотните, отхвърлените и презрените! Те нямат дял в света, защото Аз съм техният дял! Те нямат одобрението на света, защото в Небето е тяхното одобрение! Те нямат благоволения на княза на погиващия свят, защото Аз съм тяхното благоволение...”

Думите на Всемогъщия притиснаха духа ми, като водите на голяма река и аз знаех в сърцето си, че това бяха най-верните и най-истински думи, идвали към духа ми. Миг след Гласа на Всемогъщия, Исус ме посочи с ръката Си, като каза:

“Иди и кажи на всичките Ми братя и сестри, че Витлеемската звезда е знамението на Божия Пророчески Дух, с Който Моят Отец свидетелства на Раждането на Сина Си. Никой от богатите и сребролюбците няма да приеме Светлината на тази звезда, нито ще покаже почит, към онези, които я явяват. Никой от нечестивите няма да разбере, че в Завета Ми има само едно място, в което Духът говори, че от Слово се ражда звезда. И това са думите на Апостола Ми Петър към всички вас. Думи, с които той ви предупреди да внимавате, като каза:

“И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което

свети в тъмно място, догде се зазори, и зорницата изгрее в сърцата ви..."⁶

Ако Моите наистина внимават на Божиите знамения, та да видят що стори Витлеемската звезда, то тогава непременно ще стоят на мястото, където да родят Младенеца в сърцата си. А това място не е в лъскавите палати на богатите, нито в търговските им зали.

Не, чеда Мои! Това място са Господните ясли, които отговарят на сърцата на човеци, отрекли се от всичко в този свят, за да придобият всичко в Моя Небесен свят!

Който не може да понесе тези Мои думи, той никога не е раждал Младенеца в сърцето си. Защото Младенецът се ражда в ясли сред всичката човешка злоба, презрение или подигравки! Младенецът пребъдва във вас тогава, когато сте сметени от богатите за странни, отблъскващи и противни. Защото Аз съм Началото и Краят, Първият и Последният. И ако Първият се роди в ясли и Му бе отказан достъп до хотелите и спалните на богатите, то и Последният ще се роди всред нищетата и мизерията! За да се прославя във всичко Вечният и ненарушим Избор на Моя Бог и Отец!

Защото, ето, казвам! И праведни думи излизат от устата Ми:

Господните ясли са първият и последният приют на Божията Благодат! Последен приют за последните Йосиф и Мария, които ще намерят в сърцето на един бедняк повече Любов и Святост, отколкото е тя в сърцата на милионите, прегърнали измамливия дяволски просперитет!

А колкото до чистите Ми служители, които внимават на Гласа на Отца и търсят Лицето Му, за да вършат Волята Му, то ще дам на слугата Си да ви покаже и такива в това Небесно видение..."

---

⁶ (II Петрово 1:19)

3. ОВЧАРИТЕ НА ПОЛЕТО

Ето, че Исус тръгна напред, а аз вървах след Него, без да зная къде ме води. А Той, като ми сочеше Витлеемската звезда, каза:

“Нека сега ти покажа кои озари Светлината на тази звезда. Защото те ще са единствените отсрещ църквите, с които Отец Ми ще зачете Завета Си...”

Докато Господ ми говореше ние все така вървахме. И съвсем скоро очите ми видяха малко на брой овчари, които държаха огромни геги в ръцете си. Стадата им спяха, но самите овчари бдяха около тях. А Исус, като ми посочи овчарите, ме попита:

“Как мислиш ти? Защо тези овчари не отидат да си легнат като нормални хора, а стоят всред стадата на полето и пазят с гегите си?”

“О, Господи Исусе! Та това са Твоите пастири! Това са слугите на Пастирначалника, които пазят Господното стадо...”

“Виж тогава следващият от вечните белези на Моето Рождение. Защото Евангелието Ми казва за тези Мои служители следното:

“И на същото място имаше овчари, които живееха в полето, и пазеха нощна стража около стадото си...”⁷

Какво значи да пазиш нощна стража около стадото си?”

“Господи мой! Това значи да направим Дух и Живот Твоите Свети думи, с които Ти показва кои са овчарите по Сърцето на Бога:

“Аз съм добрият пастир; добрият пастир живота си дава за овцете. Който е наемник, а не овчар, и не е стопанин на овцете, вижда вълка, че иде, и, като оставя овцете, бяга; и вълкът ги разграбва и разпръсва. Той бяга защото е наемник, и не го е грижа за овцете...”⁸

“Виж тогава какво ще стори Отец Ми с пастирите, които са по Сърцето Му...”

---

⁷ (Лука 2:8)

⁸ (Йоан 10:11-13)

Погледнах в самото видение и забелязах как от самата Светлина на Витлеемската звезда излезе Господен ангел. И като долетя твърде бързо над овчарите, просия над лицата им с Господната Светлина, като им каза:

“Не бойте се, защото, ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде. Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ. И това ще ви бъде знакът: ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли...” ⁹

Думите на Божият пратеник зарадваха овчарите твърде много. И те, като събудиха овцете си, се отправиха към мястото на Христовото Рождение. А Исус, като се усмихваше с радостен лъч в очите Си, ме попита:

“Какво забеляза тук? Защото има поне две тайни, които трябва да откриеш в ангелското благовестие...”

“Господи, виждам, че ангелът говори за голяма радост. Това е иносказание, което отново ни свързва с Твоите думи за Рождението Ти. Защото на Твоите ученици Ти каза:

“Жена, когато ражда, е в скръб, защото е дошъл часът ѝ; а кога роди детенцето, не помни вече тъгата си поради радостта, че се е родил човек на света. И вие, прочее, сега сте на скръб; но Аз пак ще ви видя, и сърцето ви ще се зарадва, и радостта ви никой няма да ви отнеме...” ¹⁰

Като гледам, Исусе, че Отец е изпитал сърцата на тези овчари, разбирам, че именно тях е намерил за достойни, та да им открие Раждането на Сина Си. Не просто в Господните ясли, но в самите им сърца...”

“Отговори точно!” - ми каза Господ и продължи:

“Но има още по-големи тайни в това ангелско благовестие. Тайни, свързани с мястото и със Знака на самото Рождение. Виж тогава къде се роди твоят Господ. И в кой град се роди?”

“Исусе! Ти се роди в Давидовия град Витлеем...”

“А колко от вас разбират, че за да живееш духовно в Давидовия град, то трябва да си като Давид пред Лицето на Отца Ми? Защото именно затова Витлеем беше Давидовият град.

---

⁹ (Лука 2:10-12)

¹⁰ (Иоан 16:21-22)

Кажи Ми тогава - беше ли Давид мъж по Сърцето на Бога? Беше ли, най-малкото, пастир по Сърцето на Моя Отец?"

Думите на Господ ме водеха в същината на тайната. И затова Му казах:

"Да, Исусе! Давид даваше живота си за овцете. Сам той заяви на Саул словото на собственото си свидетелстване, като каза:

"Слугата ти пасеше овцете на баща си; и когато дойдох лъв или мечка та грабнаше агне от стадото, аз го подгонвах та го поразявах, и отървавах грабнатото от устата му; и когато се дигнаше върху мене, хващах го за брадата, поразявах го, и го убивах..."¹¹

"Сега разбираш ли защо тези овчари са мъже по Сърцето на Отца Ми? Сега разбираш ли, че когато Отец Ми изпрати слугите Си към такива, те ще послушат Гласа Му, понеже са го чували и преди това? Но виж най-сетне Знакът, който им остави Господният ангел. Какъв е този Знак?"

"Исусе! Ангелът им каза:

"Ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли!"

"Виждаш ли тогава, че Младенецът не само, че лежи в яслите, но е и повит? С какво вие трябва да повиете Младенеца в сърцата си? И с какво са Го повили тези Мои благословени пастири, за да казва ангелът, че именно това е Знакът на Отеческото благоволение върху тях..."

Думата просто беше на самите ми устни. И затова казах на Исус:

"Господи мой! Прекрасни мой Спасителю! Ти Си бил повит със светлия висон на благовестието. Защото тези Твои служители са Ти служили вярно и делата им са останали праведни, като на Божи Светии. Те никога не са си позволили мерзостта на Ирод да събличат дрехата Ти и да Ти се поругават, като Те обличат в лъскавия си висон. Те никога не са се поругавали със Святостта и чистотата на Твоето Слово и сърцата и ръцете им са останали чисти..."

Исус се усмихна и каза:

---

¹¹ (I Царе 17:34-35)

“Затова и Аз казвам на такива смирени Мои служители, че непременно ще видят Знакът на Рождението Ми в сърцата си. Защото са издирвали всичките Ми бедни и немотни и са им давали Любов и Божия храна във време на студ и глад. Колкото до другите, които зарязаха стадата и побързаха да идат в странноприемницата на дявола, то такива няма да преживеят Моето Рождение и имената им ще бъдат изличени от Книгата на Живота, според както и те изличиха Името Ми от сърцата си.

Виж най-сетне последното дело, което ще извърши Витлеемската звезда. Защото твоят Отец се е обещал да събере потомството Си от краищата на земята, за да седнат с Авраам, Исаак и Яков в Небесното Царство. А чедата на Царството ще бъдат изхвърлени вън, тъй че последните Божии Избрани ще заемат дела им и местата им...”

4. СВЯТИТЕ ПРИНОСИ ЗА МЛАДЕНЕЦА

И така, братко мой, с трепет и огромно вълнение аз очаквах да видя последното знамение на Витлеемската звезда, което никак не закъсня. Защото към Господните ясли се приближиха човеци, които яздеха камили. Когато се приближиха достатъчно, те слязоха от камилите си и вдигнаха дисагите си, стигайки до самите Господни ясли. Светлината в тези ясли беше толкова огромна, че от Божието докосване мъдреците коленичиха пред Младенеца. И ето, че първият отвори дисагите си. И като извади златен накит, положи го пред Младенеца, като казваше:

“Благодаря Ти, Господарю на вековете, че ме осия със Светлината Си и благородството Си. И както е чисто това злато в приноса ми, така направи чисто и сърцето ми. За да се явя пред Тебе с радост и да бъда достоен за Твоята чистота...”

След тези думи на първия от мъдреците, пред Младенеца коленичи и вторият. Той също отвори дисагите си и извади от тях благовонен ливан. И като го положи над тялото на Младенеца, каза Му:

“Благодаря Ти, Господи, че избра Града на Давид и Дома на Хляба, за да слезеш като хлебен принос от Отца за опрощението на греховете ни. Нека ливанът над Теб направи от приноса ми благоухание пред Небесния Бог. Както ухае този ливан, така нека и делата ми станат благоухание пред Бога. Защото искам да живея с Твоя Дух и с Твоята Сила...”

След тези думи на втория от мъдреците, коленичи и третият. И като положи китката със смирна над повития Младенец, хвана ръчичките Му и вдигна поглед към Небесата, като каза:

“Благодаря Ти, Небесни Царю, че ми показва Възлюбения на душата ми. Нека тази китка от смирна свидетелства завинаги пред Лицето Ти, че аз намерих Любовта на живота си. И сърцето ми намери покоя си, с който тихо да Ти каже:

“Възлюбеният ми е за мене като китка от смирна, която лежи между гърдите ми...”¹²

---

¹² (Песен на песните 1:13)

Бъди завинаги в гърдите ми, Господи! И нека сърцето ми неспирно се наслаждава в аромата на Твоята Благодост...”

След тези думи мъдреците отново се поклониха вкупом на Младенеца. След това се изправиха и излязоха от Господните ясли с осветени лица и сърца. А Исус, Който видимо никак не задържаше вълнението Си, ми каза:

“Видя ли какво извърши Светлината на Витлеемската звезда в сърцата на тези мъдречи?”

“Да, Исусе! Те бяха най-прекрасно благоухание, почит и Любов, отдадени към Царя на Сион! Това бяха Свети приноси и аз знам, че последните Ти поколения, които бъдат докоснати от Божия Пророчески Дух, също ще повторят пред Светото Ти Рождение стореното от мъдреците...”

“Не просто ще го направят! Но във всичко ще се уподобят със своя Бог и Цар. Защото ако началото на Моето Рождение се прогласи с мъдречи от изток, то в края - при Моето Пришествие – Божията ревност ще порази ученията на дявола, за да се отвори пътят на царете, които идат от изток. За да се сбъдне Вечното Слово на Моя Отец, което казва именно за тях:

“Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и пресъхна водата ѝ, за да се приготви пътя на царете, които идат от изток...”¹³

Нека тогава Моите да разберат великата тайна на изтока. Защото това е последният от вечните белези на Моето Рождение.

Ето, казвам ви:

Светлината на Витлеемската звезда може да бъде видяна само от изток! А да видите тази Светлина от изток ще рече да се покорите на Божието пророческо благовестие, което днес ви измъква от властта на Вавилон. Понеже всеки, който внимава на пророческото слово, непременно ще намери съдбата си в стиха от посланието на Апостола Ми Петър:

“И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което

---

¹³ (Откровение 16:12)

свети в тъмно място, догде се зазори, и зорницата изгрее в сърцата ви...”¹⁴

А откъде се зазорява светилото на живота ви? Откъде изгрява Спасителното Слънце на Правдата? Няма ли всички онези, които се покориха на Гласа на Отца Ми, непременно да са Моите царе, с които ще изгрея при Моето Пришествие?

Но ето - призовавам ви:

Търсете Младенеца, докато Го намерите! Вършете дела, чисти и благородни, както е чист и приносът на златото пред Господните ясли! Принасяйте плодовете на Духа Ми, за да бъдете Божий ливан, животворно ухание, което на едни донася живот, а на други - смърт! Пребъдвайте в Любовта Ми, за да бъдете Божията Смирна и Небесен аромат сред човеците на земята! Защото, ето, днес Мария отново търси къде да роди Сина Си! И яслите Господни отново ще бъдат последният приют на Божията Благодат!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”

---

¹⁴ (II Петрово 1:19)